

Leih: Jeg vil atter begynde med at udtale en Tale til den høitærede Indenrigsminister for hans klare Udtalelse. Han udtalte jo klart og tydeligt, at det var en Misforstaaelse fra det ærede Medlem for Præsto Amtts 6te Valgkreds's (Vossen) Side, naar dette ærede Medlem havde opfattet Ministerens Udtalelse saaledes, at, dersom det ikke lykkedes at komme overens om en anden Lov forinden denne Lovs Udløb, saa vilde denne blive forlænget. Den høitærede Minister erklærede, at dette var en Misforstaaelse fra det ærede Medlem for Præsto Amtts 6te Valgkreds's Side, og det har været mig kjært at faae dette klaret; thi deraf fremgaar jo saa aldeles tydeligt, at, dersom Nøgtsdagen ikke kan enes med den høitærede Regjering om en Fiskerilov angaaende Mastestørrelsen inden disse fire Mars Udløb, saa træder Circulæret af 10de November f. A. og Høiesteretsdommen af 29de April 1880 i Kraft, saa vil man gjøre dem gjældende mod Fiskerne. Dette fremgik klart, og jeg takker den høitærede Minister for hans Udtalelser; jeg tror, at dette er særdeles vigtigt for at bedømme den nuværende Situation og for at bedømme, hvorledes man i det Hele taget bør stille sig til dette Lovforslag; thi min Mening er den, som jeg har udtalt andetsteds, og som jeg ikke her skal komme ind paa nærmere at begrunde, da vi her ere trykkede af, at Finantslovens Behandling er sat paa Dagsordenen i dette Møde, min Mening er den, at denne Høiesteretsdom af 29de April 1880 er erhvervet ved urigtige og mangelfulde Oplysninger, og min Mening er den, at der er en ikke ringe Chance for, at, naar der atter bliver procederet for Høiesteret om disse Ting, Høiesteret da vil komme til et andet Resultat. Det er ikke noget Usædvanligt paa Fiskeriverdens Omraade at se dette. Jeg skal kun erindre om de forskellige Fortolkninger, som Høiesteret har givet af Loven af 9de Marts 1872. Jeg har den største Respekt for, og jeg tilføjer den største Tillid til Høiesteret. Saa snart en Sag bliver ført for Høiesteret saaledes, som den skal føres, og der bliver givet de Oplysninger, som høre til Sagen, saa har jeg den største Respekt for dens Afgjørelse, og jeg veed i Følge min Stilling saa nøie, at Høiesteret, naar Oplysningerne ere mangelfulde, som enhver anden Ret er nødt til at domme efter de Oplysninger, som foreligge, og ikke selv paa egen Haand kan indtræve andre; men jeg skal erindre om, at vi have angaaende Lov af 9de Marts 1872 forskellige Høiesteretsdomme — som jeg tidligere her i Thinget har havt Veilighed til at optælle og gennemgaa — af hvilke snart den ene og snart den anden regelvis frikjender og døm-

mer for Brugen af Dribbaad, og dette er efter paalidelige Oplysninger gaaet saa vidt, at der for samme Vaad er gaaet den ene Gang Trifindelsesdom og den anden Gang en Dom, der idømte Maultt. Jeg ser ikke deri et Bevis for Høiesterets Usuldfommenhed, tværtimod, men jeg ser deri et Bevis for, at Sagen ikke var oplyst, som den burde være det. Jeg siger derfor: skal der ved Domstolene atter tages en Kamp op om dette Spørgsmaal, en Kamp, som jeg er overbevist om, at den høie Regjering vil lette saa meget som muligt for de Sagførende for at faae et klart Resultat frem, saa stiller det sig for mig meget tvivlsomt, om det ikke er bedre nu at optage denne Kamp i Stedet for at vente de 4 Aar efter at have staaet fast ved en Lov, at det er gjældende Ret og stemmende med Lovbestemmelsen, saaledes som Høiesteret har fortolket den. Jeg tror ikke, at det er stemmende med gjældende Ret, og jeg benytter Veiligheden til at indskyde, at netop han, som har afstøttet Fiskerikommissionens Betænkning, har i denne anført, at disse Høiesteretsdomme angaaende Loven af 9de Marts 1872 vare hinanden modsigende. Jeg beraaber mig paa hans Autoritet, men jeg gjentager: skulle vi procedere — og jeg forudsætter, at den høie Regjering vil lette en saadan Procedure paa alle mulige Maader; den Tro har jeg om den høitærede Indenrigsminister, at det kun er ham om at gjøre at faae Forholdet virkelig frem, som det er; han har ikke taget Parti i denne Sag, saaledes som han har stillet sig her — skulle vi procedere, er det et Spørgsmaal, om vi ikke bør gjøre det strax fremfor at staa fast ved Lov, at Noget er gjældende Ret, som vil kunne gjøres anvendeligt i Disfavor af Fiskerne, naar man om fire Aar skal procedere derom. Jeg har opfattet det saaledes — hvad der ogsaa stemmer med den høitærede Indenrigsministers Udtalelse i hans sidste Foredrag — at han vil benytte den Tid, som denne Lov giver, til at sætte sig ind i denne Sag, til at indhente Oplysninger om, hvad der i Virkeligheden bør gjøres i denne Sag, og det priser jeg den høitærede Indenrigsminister for; men kun dette ønsker jeg, at der ikke med dette Lovforslag tages Fiskerne en Strikke om Halsen, saaledes, at naar disse 4 Aar ere gaaede, uden at Nøgtsdagen er kommet til Enighed med Ministeren, det saa er en afgjort og givne Sag, at nu have vi gjort disse Bestemmelser gjældende for hele Søterritoriet.

Indenrigsministeren (F i n s e n): Jeg vil gjøre den ærede Taler, som nu